

ודאי היה הקואוט שעלינוים מתחזונים תלויים בה. ראשית של אל"ף, סטר של סוד המחשבה העליונה. ואותה התפישות של אותו רקייע עליון, הפל נסתר באותו הראש. אבל שכשיותא אי מרייע חזה, בדמיות של סוד ראש המחשבה יוצאת. באותו אמצע של אל"ף כלולים בו שש דרגות, סוד של כל החיות הנסתירות העליונות [ס"א שעולות] (ס"א שעולות) מותך המפשכה.

אור אחד שמאיר ונגן, זה אור של אות ט של בראשית. חם היום שהיה יושב אברהם פתח האهل, שהוא פתח מלמטה לעללה, וחם היום מאיר על

אותו פתח ומאיר ממש. שני, אור שהולך להיות קשור לעת פנות ערבית. הסוד של תפלה יצחק לתקין ורעה זו, שבתו (בראשית כד) ויצא יצחק לשוחט בשירה לפנות ערבית. הסתפלות של ערבית, וחשוכים כלם אצלם. בפנותה הערב הזה הסתכל יצחק באותו ממנה של עשו.

שלישי, אור שפוגל שני אלו, אור שמאיר ברפואה, סוד הבתו ביעקב (בראשית לב) ויזרחה לו המשמש וגורו. ודאי בשןכללו באותו פנות ערבית. מכאן והלאה והוא צלע על ירכו. זהו נצח ישראלי.

על ירכו, ירכו בתוכו ולא ירכיו, זו דרכה רביעתה, שלא התבנאה איש ממש עד שבא שמואל, ועליו בתוכו (שמואל א טו) וגם נצח ישראאל וגורו. אז נתkan שהיה מלח בשסתובן יעקב אבינו עם הממנה של עשו.

ונגע בכר יעכו. כשהבא אצל יעקב, לך מה מאותו פנות ערבית דין התקשה. ויעקב היה נכללו בו

ולא אקרי אלא אחד. לאחזהה דאף על גב דאית בה דיווקני סגיאין לאו איהו אלא חד. ודקאי איהו את דעתאין ומפניין פליין בה. ראשיתא דאל"ף טמירו דרزا דממחשה עלאה. ובהוא אתפשטו דההוא רקייע עלאה כלא סטים בההוא רישא. בגין דבר נפיק אי מהאי רקייע בדיוקנא דרزا דרישא דממחשה נפקא. בההוא אמצעיתא דאל"ף שית דראין כלילן בה רزا דכללו חיות טמירים עלאין (ס"א דסליקו) (ס"א רטלוי) מגו ממחשה.

חד נהירוי דנהיר ונתגניז. דהא נהירוי דאת (ט) דברראשית (ס"א ב' בראשית). חום היום דתוהה אברהם יתיב פתח האهل דאייה פתחא מפתחא לעילא. וחום היום נהיר על ההוא פתחא ונהירא מתחן.

הנינא נהירוי דازיל לאתחשבא לעת פנות ערבית. רزا דצלותא דיצחק לאתקנאhei דריוגא דכתיב, (בראשית כד) ויצא יצחק לשוחט בשדה לפנות ערבית. בהאי פנות ערבית וחשוכן בלהו לגביה. בהאי פנות ערבית ואסתכל (ס"א אמת) יעקב בההוא ממנא דעשה. תליתאה נהירוי דכליל תרין (דף כא ע"ב) אלין. רزا דכתיב ביעקב (בראשית לב) ויזרחה לו המשמש וגורו. ודאי כד אסתכליל בההוא פנות ערבית. מכאן ולחלאה והוא צולע על ירכו. דא איהו נצח ישראאל.

על ירכו ירכו כתיב ולא ירכיו, דא דריוגא רביעאה. דלא אנתגבי בר נש מתחן עד דאתא שמואל, ועליה כתיב, (שמואל א טו) וגם נצח ישראאל וגורו, כדי אתקן דתוהה חלשה מבד אסתכלן יעקב אבינו בממנא דעשה. ניגע בכר יעכו כד אטה לגבוי דיעקב נטול